

Panium – číslo štrnásť

Sklamanie ako kľúč ku skúške chrámu

Jeff Pippenger

2026-02-18

Predmet svätyne bol „kľúčom“, ktorý na začiatku posolstva tretieho anjela odomkol sklamanie z 22. októbra 1844, a predmet tohto sklamania je „kľúčom“ k odomknutiu posolstva o svätyni v skúške chrámu na konci posolstva tretieho anjela.

A dám ti kľúče od nebeského kráľovstva; a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi. Matúš 16:19.

Skutočnosť, že 11. september 2001 je chápaný ako „9/11“ v zhode s tým, že „911“ je v Spojených štátoch symbolom tiesňového volania, bola ustanovená Tým, ktorý ustanovil všetky veci.

Pochopenie sklamania z 18. júla 2020 je tým, čo umožňuje, aby bolo hnutie stoštyridsaťštyritisíc rozpoznané ako také; avšak iba tými, ktorí chcú vidieť, že Ježiš dnes predstavuje duchovné prostredníctvom prirodzeného nijako inak, než ako to robil pred dvetisíc rokmi. Zrak „20/20“ je tým najlepším, aký môžete mať, a sklamanie roku 2020 je medzníkom, ktorý umožňuje, aby bol chrám rozpoznaný v prorockých dejinách desiatich panien.

„Podobenstvo o desiatich pannách z Matúša 25 takisto znázorňuje skúsenosť adventného ľudu.“ Veľký spor, 393.

Zrak dvadsať na dvadsať je ešte lepší, keď sa spojí so spätným pohľadom, ktorý predstavujú základné pravdy. Pavol učí, že „duchovia prorokov sa podriaďujú prorokom“, a Matúšove panny sú preto tými istými pannami, ktoré Ján označuje ako sto štyridsaťštyri tisíc, a Ján ich označuje ako panny v—Zjavení 144.

To sú tí, ktorí sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú pannami. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Títo boli vykúpení spomedzi ľudí ako prvotina Bohu a Baránkovi. Zjavenie 14,4.

Prvotinami jesenného obdobia sú panny, ktoré nasledujú Baránka do chrámu, a „kľúčom“ k pochopeniu chrámu je sklamanie z roku 2020.

A položí na jeho plece kľúč domu Dávidovho; a otvorí, a nikto nezavrie; a zavrie, a nikto neotvorí. Izaiáš 22:22.

Ak má byť adventista medzi 144 000, z prorockej nevyhnutnosti musel prežiť sklamanie spôsobené zverejnením verejnej predpovede, ktorá sa nenaplnila.

„Často sa odvolávam na podobenstvo o desiatich pannách, z ktorých päť bolo múdrych a päť nerozumných. Toto podobenstvo sa splnilo a splní do poslednej bodky, lebo má osobitné uplatnenie pre tento čas a podobne ako posolstvo tretieho anjela sa splnilo a bude aj naďalej prítomnou pravdou až do konca času.“ Review and Herald, 19. august 1890.

Bitka pri Paniu vo verši pätnásť jedenástej kapitoly Daniela je bitkou, ktorá vedie k veršu šestnásť, ktorý označuje nedeľný zákon v Spojených štátoch.

A tak príde kráľ severu, navrší val a zaujme najopevnenejšie mestá; a ramená juhu neobstoja, ani jeho vybraný ľud, a nebude sily odolať. Daniel 11,15.

V tomto verši Spojené štáty porážajú Rusko spolu s vyvoleným ľudom Ruska. Ale v nasledujúcom verši nikto nemôže obstať proti vzostupu Ríma, ktorý označuje Júdu a Jeruzalem ako prvý krok vo svojom dobývaní sveta; keďže Rím povstal ako štvrté kráľovstvo biblického proroctva. Tým, že stál v doslovnej nádhernej krajine vo verši šestnásť, bol symbol autority doslovného Ríma v doslovnej nádhernej krajine; a tak predobrazoval verš štyridsaťjeden, keď je znak autority duchovného Ríma vynucovaný na duchovnej nádhernej krajine Spojených štátov.

Dva rohy zemskej šelmy zo Zjavenia trinásť predstavujú republikánstvo a protestantizmus. Vo verši pätnásť Daniela jedenásť Antiochos Magnus, známy ako Antiochos III. a Antiochos Veľký, poráža južné kráľovstvo, predstavované ptolemaiovskou dynastiou. Antiochos predstavuje Donalda Trumpa a južný kráľ predstavuje Rusko. Bitka pri Pániu je bitkou medzi Spojenými štátmi a Ruskom a vyvoleným ľudom Ruska, bitkou, v ktorej Antiochos zvíťazil, no potom videl svoje kráľovstvo dobyté doslovným Rímom — mocnosťou verša štrnásť, ktorá ustanovuje vonkajšie videnie republikánskeho rohu zemskej šelmy. Vnútorne videnie predstavuje protestantský roh zemskej šelmy. Oba rohy sú pri bitke pri Pániu, lebo Peter je tam ako protestant so svojím posolstvom z knihy Joel.

250 rokov

Keď uvažujeme o dvoch líniách zemskej šelmy, zistíme, že v roku 1776 zemská šelma začala svoj vzostup a do roku 1798 (o dvadsaťdva rokov neskôr) morská šelma zo zjavenia trinástej kapitoly dostala svoju smrteľnú ranu a zemská šelma začala svoju vládu ako šieste kráľovstvo biblického proroctva. O dvestopäťdesiat rokov neskôr, v roku 2026, sme sa prebudili k skúške vnútorného chrámu, ktorá sa začala 8. mája 2025.

Tých „250“ rokov je takisto spojených s Antiochom Magnom. Ak začneme dekrétom v roku 457 pred Kr. a od tohto dekrétu odmeriame dvestopäťdesiat rokov, dospejeme k roku 207, sedem rokov pred bitkou pri Paniu a desať rokov po tom, čo Ptolemaios porazil Antiocha v bitke pri Ráfii, ktorá je predstavená v jedenástom verši jedenástej kapitoly Daniela. Daniel 11,11 je, prirodzene, vonkajšou líniou republikánskeho rohu, ktorá sa zhoduje so Zjavením 11,11, čo je vnútorná línia protestantského rohu. Daniel a Zjavenie sú tá istá kniha a Zjavenie používa pečate ako symboly vonkajšieho proroctva a cirkvi ako symboly paralelného vnútorného proroctva.

Kýros predstavuje všetky tri dekréty, lebo nemôžete mať tretí bez prvého a druhého.

„V siedmej kapitole Ezdráša sa nachádza výnos. Verše 12–26. Vo svojej najúplnejšej podobe ho vydal Artaxerxes, perzský kráľ, roku 457 pred Kr. V Ezdrášovi 6,14 sa však o dome Hospodinovom v Jeruzaleme hovorí, že bol postavený „podľa rozkazu [„výnosu“, okrajová poznámka] Kýra, Dária a Artaxerxa, perzského kráľa“. Títo traja králi tým, že výnos ustanovili, znovu potvrdili a dovŕšili, priviedli ho k úplnosti, ktorú proroctvo vyžadovalo na

označenie začiatku 2300 rokov. Keď sa za dátum príkazu prijal rok 457 pred Kr., čas, keď bol výnos dovŕšený, ukázalo sa, že každé jednotlivé určenie proroctva o sedemdesiatich týždňoch sa naplnilo.“ Veľký spor, 326.

Z troch dekrétov, ktoré sú v roku 457 pred Kr. predstavené Kýrom, sa v dejinách medzi bitkou pri Ráfii v roku 217 pred Kr., keď Ptolemaios IV. porazil Antiocha Veľkého, a rokom 200 pred Kr., keď Antiochos potom porazil Ptolemaia v pätnástom verši v bitke pri Paniu, uzatvára „250“ rokov. Táto línia uvádza Antiocha Magna do súladu s Donaldom Trumpom. Na začiatku šiesteho kráľovstva biblického proroctva, od roku 1776 do roku 1798, je obdobie „22“ rokov, ktoré predstavuje vzostup šiesteho kráľovstva. Týchto „22“ rokov takisto znázorňuje dejiny predstavené číslom „22“ na konci dejín šiesteho kráľovstva od roku 2001 do roku 2023. „22“ je symbolom spojenia Božstva s ľudstvom, ktoré sa uskutočňuje v dejinách šiesteho kráľovstva biblického proroctva, ktorým je zemská šelma s vonkajším rohom republikanizmu a vnútorným rohom protestantizmu.

Dielo, ktoré Kristus vykonáva prostredníctvom spojenia znázorneného číslom „22“, je záverečným Kristovým dielom vo Svätyni svätých, ktoré je znázornené vyhladením hriechu, čo sa podľa Joela spolu s Petrovým vnuknutým výkladom odohráva počas vyliatia neskorého dažďa.

Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli vyhladené vaše hriechy, keď prídu časy občerstvenia od prítomnosti Pána. Skutky 3,19.

Vymazanie hriechu je posledným dielom nebeského Veľkňaza.

„Ako v dávnych časoch boli hriechy ľudu vierou prenesené na obeť za hriech a prostredníctvom jej krvi obrazne prenesené do pozemskej svätyne, tak v novej zmluve sú hriechy kajúcich vierou kladené na Krista a skutočne prenášané do nebeskej svätyne. A ako bolo predobrazné očistenie pozemskej svätyne vykonané odstránením hriechov, ktorými bola poškvrnená, tak skutočné očistenie nebeskej svätyne má byť vykonané odstránením, čiže zahladením, hriechov, ktoré sú tam zaznamenané. No skôr než sa to môže uskutočniť, musí prebehnúť preskúmanie záznamových kníh, aby sa zistilo, kto je prostredníctvom pokánia z hriechu a viery v Krista oprávnený na dobrodenia Jeho zmierenia. Očistenie svätyne teda zahŕňa dielo vyšetrovania — dielo súdu. Toto dielo musí byť vykonané pred Kristovým príchodom, aby vykúpil svoj ľud; lebo keď príde, Jeho odplata je s Ním, aby odplatil každému podľa jeho skutkov. Zjavenie 22:12.“ Veľký spor, 421.

Dielo, ktoré sa začalo 22. októbra 1844, sa začalo na vrchole Polnočného volania, a toto dielo je dokonané na vrchole Polnočného volania, ktoré Peter označuje ako obdobie vyhladenia hriechov; to označuje obdobie súdu nad živými, keď prichádzajú „časy občerstvenia“.

„Dielo vyšetrojúceho súdu a vymazania hriechov sa má vykonať pred druhým príchodom Pána. Keďže mŕtvi majú byť súdení podľa toho, čo je napísané v knihách, je nemožné, aby hriechy ľudí boli vymazané skôr než po súde, pri ktorom majú byť ich prípady preskúmané. Apoštol Peter však jasne uvádza, že hriechy veriacich budú vymazané, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a pošle Ježiša Krista.“ Skutky 3:19, 20. Keď sa vyšetrojúci súd skončí, Kristus príde a Jeho odmena bude s Ním, aby odplatil každému podľa jeho skutkov.“

Veľký spor, 485.

„Časy občerstvenia“ sú aj „časmi napravenia všetkých vecí“.

Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli vaše hriechy zotreté, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a aby poslal Ježiša Krista, ktorý vám bol už prv zvestovaný: ktorého musí nebo prijať až do časov napravenia všetkého, o čom Boh hovoril ústami všetkých svojich svätých prorokov od vekov. Skutky 3,19–21.

„Časy občerstvenia“ prichádzajú „od tváre Pánovej“, keď je poslaný „Ježiš Kristus“. Keď anjel zo zjavenia desať zostúpil 11. augusta 1840, sestra Whiteová označila, že tento anjel „nebol nik iný než Ježiš Kristus“. Dielo, ktoré Kristus začal 22. októbra 1844, bolo uvedené dejinami rokov 1840 až 1844; dejinami, o ktorých sestra Whiteová hovorí, že boli „slávnym prejavom Božej moci“, pričom práve tieto dejiny dáva do súladu s obdobím Letníc v Petrovom čase a potom tieto dve línie prorockých dejín používa na to, aby ukázala dopredu na zostúpenie anjela zo zjavenia osemnásť, ktorý osvecuje zem svojou slávou.

„Anjel, ktorý sa pripája k hlásaniu posolstva tretieho anjela, má osvietiť celú zem svojou slávou. Tu je predpovedané dielo celosvetového dosahu a neobyčajnej moci. Adventné hnutie rokov 1840–44 bolo slávnym prejavom Božej moci; posolstvo prvého anjela bolo nesené na každú misijnú stanicu na svete a v niektorých krajinách sa prejavil najväčší náboženský záujem, aký bol zaznamenaný v ktorejkoľvek krajine od reformácie šestnásteho storočia; to všetko však má byť prekonané mocným hnutím pod posledným varovaním tretieho anjela.

„Dielo bude podobné tomu z Letníc. Ako bol daný ‚raný dážď‘ pri vyliatí Ducha Svätého na počiatku evanjelia, aby spôsobil vzídenie vzácneho semena, tak bude na jeho záver daný aj ‚pozdňý dážď‘ na dozretie žatvy. ‚Potom poznáme, ak sa budeme usilovať poznať Hospodina: jeho vychádzanie je pripravené ako ranná zora; a príde k nám ako dážď, ako neskorý a skorý dážď na zem.‘ Ozeáš 6,3. ‚Radujte sa teda, synovia Siona, a veselte sa v Hospodinovi, svojom Bohu, lebo vám dal raný dážď v pravej miere a zošle vám dážď, raný i pozdňý dážď.‘ Joel 2,23. ‚V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo.‘ ‚A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.‘ Skutky 2,17.21.“

„Veľké dielo evanjelia sa nemá uzavrieť s menším prejavom Božej moci, než aký sprevádzal jeho začiatok. Prorockvá, ktoré sa naplnili pri vyliatí ranného dažďa na začiatku evanjelia, sa majú znovu naplniť pri neskorom daždi na jeho závere. Tu sú ‚časy občerstvenia‘, na ktoré apoštol Peter hľadel vpred, keď povedal: ‚Kajajte sa teda a obráťte sa, aby boli zotreté vaše hriechy, keď prídu časy občerstvenia od tváre Pánovej; a On pošle Ježiša.‘ Skutky 3:19, 20.“
Veľký spor, 611.

Adventné hnutie rokov 1840 až 1844 bolo slávnym prejavom Božej moci, ktorý uviedol otvorenie Kristovho diela očisťovania Jeho svätyne. Tieto dejiny sa začali, keď Ježiš, predstavený ako prvý anjel zo Zjavenia štrnastej kapitoly, zostúpil 11. augusta 1840, ako je to znázornené v desiatej kapitole Zjavenia. Prejav Božej moci, ktorý sa vtedy začal, zosilňoval až k otvoreniu vyšetrujúceho súdu, a preto predobrazoval prejav Božej moci, ktorý bude zosilňovať až k uzavretiu vyšetrujúceho súdu. Obdobie na konci sa začalo 11. septembra, keď Ježiš znovu zostúpil ako anjel zo Zjavenia

osemnástej kapitoly, keď boli veľké budovy New Yorku zvrhnuté dotykcom Boha a dielo vyšetrojúceho súdu sa zmenilo od mŕtvych k živým. Dažde prichádzajú, keď je Ježiš poslaný.

Ježiš učil, že máme prosieť, aby sme dostali, a Zachariáš hovorí, že máme prosieť o neskorý dážď, v čase neskorého dažďa. Preto je zrejmé, že musíte vedieť, že sa nachádzate v čase neskorého dažďa, aby ste splnili Zachariášov pokyn.

Proste od Hospodina dážď v čase neskorého dažďa; a Hospodin utvorí jasné oblaky a dá im prívaly dažďa, každému trávu na poli. Zachariáš 10,1.

O 9/11 Ježiš zostúpil ako anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly a pozdňý dážď sa začal spúšťať, no padá iba na tých, ktorí spĺňajú Zachariášov príkaz „prosiť o pozdňý dážď“, keď máte pravé porozumenie, že „časy občerstvenia“ a obnova všetkých vecí prišli. Duša musí „rozpoznať“, že nastalo prorocké obdobie pozdňého dažďa.

„Nesmieme čakať na neskorý dážď. Prichádza na všetkých, ktorí rozoznávajú a prisvoja si rosu a prehánky milosti, ktoré na nás padajú. Keď zhromaždíme úlomky svetla, keď si vážime isté Božie milosrdenstvá, Boha, ktorý rád vidí, že Mu dôverujeme, potom sa splní každé zasľúbenie. [Citovaný Izaiáš 61,11.] Celá zem má byť naplnená slávou Božou.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 984.

Dňa 11. septembra sa začali časy občerstvenia a začalo sa vymazávanie hriechov živých. Tento súd je v súlade s úplne prvým ustanovením trojstupňovej Abrahámovej zmluvy. Toto prvé ustanovenie znelo, že keď Pán vyvedie Izrael z egyptského otroctva, bude súdiť tak svoj zmluvný ľud, ako aj národ, v ktorom žili ako pútnici a cudzinci. Prvý zmluvný ľud predobrazoval posledný zmluvný ľud, ktorým je stoštyridsaťštyritisíc. Tento prorocký ľud bude súdený ako protestantský roh zemskej šelmy, zatiaľ čo republikánsky roh zemskej šelmy je súčasne súdený.

Súd republikánskeho rohu prichádza na konci jeho dejín, ktorým je nedeľný zákon. Nedeľný zákon je znázornený v naplnení šestnásteho verša, keď Rím prevzal kontrolu nad Judskom v roku 63 pred Kr. — podľa niektorých historikov na Deň zmierenia.

Antiochus Magnus predstavuje v desiatom až pätnástom verši Spojené štáty. Ronald Reagan zvíťazil v boji desiateho verša, ktorý predobrazoval zrútenie Sovietskeho zväzu vo verši štyridsať. Izaiáš 8,8 stotožňuje ten istý boj, ktorý je znázornený v desiatom a štyridsiatom verši jedenástej kapitoly Daniela, a tieto tri paralelné verše umožňujú určiť Rusko ako víťaza v bitke pri Rafii v jedenástom verši.

Bitka pri Rafii v jedenástom verši predobrazila vojnu na Ukrajine medzi kráľom juhu (Ruskom) a zástupnou mocou pápežstva (Ukrajinou). Vojnu iniciovala Obamova administratíva v čase prvého pápeža z južnej pologule, ktorý bol zároveň aj prvým pápežom z Ameriky, hoci zo Južnej Ameriky. „Juh“ je symbolom globalizmu, špiritualizmu a komunizmu a prvý južný pápež z Ameriky sa zosúladiť s globalistickým prezidentom Obomom, keď prišla vojna jedenásteho verša. Reagan ako Spojené štáty v desiatom verši vstúpil do tajného spojenectva s konzervatívnym pápežom; potom boli nacisti z Ukrajiny nasadení globalistickým prezidentom v období globalistického pápeža. Spojené štáty pod Trumpom sú teraz v otvorenom vzťahu s prvým

severoamerickým a takzvané konzervatívnym pápežom.

Reagan mal tajné spojenectvo s antikristom biblického proroctva v boji desiateho verša a Obama inicioval boj jedenásteho verša v období, keď bol pápež takisto globalistom, podobne ako Obama. Trump je teraz v otvorenom vzťahu s pápežom paralelným k Reaganovi, s tým rozdielom, že pôvodné tajné spojenectvo je teraz otvoreným spojenectvom. Títo traja pápeži a traja prezidenti zodpovedajú trom bojom desiateho, jedenásteho a pätnásteho verša.

„Rímska cirkev je obdivuhodná vo svojej prefíkanosti a úskočnosti. Vie čítať, čo má prísť. Vyčkáva svoj čas, vidíac, že protestantské cirkvi jej vzdávajú hold tým, že prijímajú falošný sobotný deň, a že sa pripravujú presadzovať ho práve tými prostriedkami, ktoré ona sama používala v zašlých časoch. Tí, ktorí odmietajú svetlo pravdy, budú ešte hľadať pomoc tejto samozvanej neomyľnej moci, aby vyvýšili ustanovizeň, ktorá vznikla u nej. Ako ochotne príde na pomoc protestantom v tomto diele, nie je ťažké domyslieť si. Kto rozumie lepšie než pápežský vodcovia tomu, ako zaobchádzať s tými, ktorí sú cirkvi neposlušní?“

„Rímskokatolícka cirkev so všetkými svojimi rozvetveniami po celom svete tvorí jednu rozsiahlu organizáciu podriadenú kontrole pápežského stolca a určenú slúžiť jeho záujmom. Jej milióny veriacich v každej krajine sveta sú poučované, aby sa pokladali za viazaných vernosťou pápežovi. Nech je ich národnosť akákoľvek alebo nech žijú pod akoukoľvek vládou, majú považovať autoritu cirkvi za vyššiu než všetky ostatné. Hoci môžu skladať prisahu, ktorou sa zaväzujú vernosťou štátu, predsa za týmto stojí sľub poslušnosti Rímu, ktorý ich zbavuje každého záväzku nepriateľského voči jeho záujmom.“

„Dejiny svedčia o jej obratných a vytrvalých snahách votrieť sa do záležitostí národov; a keď už získala oporný bod, ďalej presadzovať svoje vlastné ciele, hoci aj za cenu záhuby kniežat i ľudu. V roku 1204 pápež Inocent III. vymohol od Petra II., kráľa Aragónska, túto pozoruhodnú prisahu: ‚Ja, Peter, kráľ Aragóncov, vyznávam a sľubujem, že budem vždy verný a poslušný svojmu pánovi, pápežovi Inocentovi, jeho katolíckym nástupcom a Rímskej cirkvi, a že budem verne zachovávať svoje kráľovstvo v jeho poslušnosti, brániť katolícku vieru a prenasledovať kacírsku skazenosť.‘ — John Dowling, *The History of Romanism*, b. 5, ch. 6, sec. 55. To je v súlade s tvrdeniami o moci rímskeho pontifika, „že je preňho dovolené zosadzovať cisárov“ a „že môže poddaných zbaviť ich vernosti voči nespravodlivým vládcom.“ — Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.

„A nech je pripomenuté, že Rím sa chváli tým, že sa nikdy nemení. Zásady Gregora VII. a Inocenta III. sú stále zásadami Rímskokatolíckej cirkvi. A keby len mala moc, uviedla by ich do praxe aj teraz s rovnakou rozhodnosťou ako v minulých storočiach. Protestanti si len málo uvedomujú, čo robia, keď navrhujú prijať pomoc Ríma pri diele vyvyšovania nedele. Kým sú zameraní na uskutočnenie svojho zámeru, Rím sa usiluje znovu nastoliť svoju moc, získať späť svoju stratenú nadvládu. Len čo sa v Spojených štátoch raz ustanoví zásada, že cirkev môže používať alebo ovládať moc štátu; že náboženské obrady môžu byť vynucované svetskými zákonmi; skrátka, že autorita cirkvi a štátu má ovládať svedomie, víťazstvo Ríma v tejto krajine je zaistené.

„Božie slovo varovalo pred hroziacim nebezpečenstvom; ak sa na toto varovanie nebude dbať, protestantský svet spozná, aké sú skutočné zámery Ríma, až vtedy, keď už bude neskoro uniknúť osídlu. Ona potichu rastie v moc. Jej náuky uplatňujú svoj vplyv v zákonodarných sieňach, v cirkvách i v srdciach ľudí. Buduje svoje vznešené a mohutné stavby, v ktorých skrytých zákutiach sa budú opakovať jej niekdajšie prenasledovania. Tajne a nepozorovane posilňuje svoje sily, aby presadzovala svoje vlastné ciele, keď príde čas zasadiť úder. Všetko, po čom túži, je výhodné postavenie, a to sa jej už poskytuje. Čoskoro uvidíme a pocítíme, aký je zámer rímskeho prvku. Ktokoľvek uverí Božiemu slovu a bude ho poslúchať, tým na seba privolá potupu a prenasledovanie.“ The Great Controversy, 580, 581.

V roku 2016 bol zvolený Trump, potom globalisti zastúpení Bidenom ukradli voľby roku 2020, no to uznávajú iba tí, ktorí majú zrak 20/20. V trinástom verši sa Donald Trump v roku 2024 „vracia“ s väčšou mocou než kedykoľvek predtým a začína svoju prípravu na zlatý vek, ako aj na bitku pri Paneiu v pätnástom verši. Potom prišiel pápež Lev, aby v roku 2025 ustanovil toto videnie, tretí pápež spojený s tromi bitkami desiateho až pätnásteho verša a tiež s tromi prezidentmi týchto bitiek. Prvý a tretí pápež i prezidenti sú pokladaní za konzervatívnych, zatiaľ čo prostredný pápež a prezident boli globalisti. Prvé spojenectvo bolo tajné, posledné je otvorené, lebo je v štrnástom verši predstavené ako symbol, ktorý ustanovuje vonkajšie videnie prorockiev posledných dní.

Dňa 31. decembra 2023 sa dielo prvého anjela, predobrazené dielom prvého dekrétu, začalo klásť základ. Základná skúška spočívala v tom, či mal William Miller pravdu alebo sa mýlil vo svojom určení, že je to Rím, kto ustanovuje videnie vo verši štrnásť. Millerovo určenie Ríma ako symbolu, ktorý ustanovil prorocké videnie posledných dní, je v niektorých ohľadoch najvýznamnejšou zo všetkých Millerových základných právd. To, ako Miller dospel k určitým porozumeniam, možno vyvodíť iba uplatnením posvätenej logiky na jeho dobu a okolnosti, no pri niektorých jeho prorockých objavoch existuje veľmi konkrétne svedectvo o tom, prečo dospel k svojim porozumeniam. Najzákladnejším z jeho porozumení bolo jeho určenie, že je to Rím, kto ustanovuje videnie.

Miller priamo svedčí o tom, ako skúmal, aby porozumel, čo to bolo, čo bolo v knihe Daniel „odňaté“. Nielsen označuje, kde našiel svoju odpoveď, ale hovorí aj o svojom vzrušení, keď objavil klenot, ktorý hľadal. Apollos Hale zaznamenáva komentár k Millerovým vlastným spisom a v nasledujúcej pasáži Hale ukazuje, ako sa Miller stal študentom proroctva. Miller ako posol svetla, ktoré bolo odpečatené v roku 1798, je posvätným príkladom tých, ktorých Daniel nazval „múdrymi“, ktorí „rozumejú“, keď je kniha „odpečatená“. Millerovo svedectvo o tom, ako bol vedený k štúdiu Biblie, je zámerným príkladom od Toho, ktorý riadi všetky veci. Venujte pozornosť Millerovmu vývoju, lebo je príkladom múdrych, ktorí rozumejú nárastu poznania, aj keď oni, ako Miller, vychádzajú z temnoty bludu.

„V mesiaci máj roku 1816 som bol usvedčený z hriechu, a ó, aká hrôza naplnila moju dušu! Zabudol som jesť. Nebesia sa javili ako meď a zem ako železo. Takto som pokračoval až do októbra, keď mi Boh otvoril oči; a ó, moja duša, akého Spasiteľa som spoznal v Ježišovi! Moje hriechy spadli z mojej duše ako bremeno; a potom, aká zrozumiteľná sa mi zdala Biblia! Celá hovorila o Ježišovi; bol na každej strane a v každom riadku. Ó, to bol šťastný deň! Chcel som

hneď odísť domov do neba; Ježiš bol pre mňa všetkým a myslel som si, že môžem každého druhého priviesť k tomu, aby ho videl tak, ako som ho videl ja, ale mýlil som sa.

„Počas dvanástich rokov, keď som bol deistom, čítal som všetky dejiny, ktoré som mohol nájsť; ale teraz som miloval Bibliu. Učila o Ježišovi! No predsa ešte stále bolo v Biblii mnoho toho, čo mi bolo nejasné. V roku 1818 alebo 1819, keď som sa zhováral s jedným priateľom, ktorého som navštívil a ktorý ma poznal a počul hovoriť v čase, keď som bol deistom, spýtal sa ma dost' významným spôsobom: „Čo si myslíš o tomto texte a o tamtom?“ pričom narážal na staré texty, proti ktorým som namietal, keď som bol deistom. Rozumel som, o čo mu ide, a odpovedal som: Ak mi dáš čas, poviem ti, čo znamenajú. „Kol'ko času chceš?“ Neviem, ale poviem ti, odpovedal som, lebo som nemohol veriť, že Boh dal zjavenie, ktorému nemožno porozumieť. Vtedy som sa rozhodol študovať svoju Bibliu v presvedčení, že môžem zistiť, čo mal na mysli Duch Svätý. No len čo som toto rozhodnutie urobil, prišla mi na um myšlienka: „Predpokladajme, že nájdeš pasáž, ktorej nebudeš rozumieť; čo urobíš?““

„Vtedy mi prišiel na um tento spôsob štúdia Biblie: — Vezmem slová takýchto pasáží, budem ich sledovať naprieč Bibliou a týmto spôsobom zistím ich význam. Mal som Crudenovu konkordanciu [zakúpenú roku 1798], o ktorej sa domnievam, že je najlepšia na svete; vzal som si teda ju i svoju Bibliu, sadol som si za stôl a nečítal som nič iné, iba trochu noviny, lebo som bol rozhodnutý poznať, čo moja Biblia znamená. Začal som pri Genezis a čítal som pomaly ďalej; a keď som prišiel k textu, ktorému som nemohol porozumieť, prehl'adával som Bibliu, aby som zistil, čo znamená. Keď som takto prešiel celú Bibliu, ó, aká jasná a slávna sa ukázala pravda! Našiel som to, čo som vám kázal. Bol som presvedčený, že sedem časov sa skončilo v roku 1843. Potom som prišiel k 2300 dňom; tie ma priviedli k tomu istému záveru; no vôbec som nepomýšľal na to, že by som mal zistiť, kedy príde Spasiteľ, a nemohol som tomu uveriť; ale svetlo ma zasiahlo tak mocne, že som nevedel, čo si počať. Teraz som si pomyslel: musím si nasadiť ostrohy i uzdu; nepôjdem rýchlejšie než Biblia a nezostanem za ňou. Čokoľvek Biblia učí, toho sa budem držať. A predsa ešte stále boli niektoré texty, ktorým som nemohol porozumieť.“

„Tol'ko teda o jeho všeobecnom spôsobe štúdia Biblie. Pri inej príležitosti uviedol svoj spôsob, ako určil význam textu, ktorý je pred nami — význam výrazu ‚ustavičné‘. Čítal som ďalej, povedal, ‚a nemohol som nájsť nijaký iný prípad, v ktorom by sa tento výraz vyskytoval, iba v Danielovi. Potom som vzal tie slová, ktoré stáli v spojení s ním: „odňať“. „Odníme ustavičné“, „od času, keď bude ustavičné odňaté“ atď. Čítal som ďalej a myslel som si, že v tom texte nenájdem nijaké svetlo; napokon som prišiel k 2 Tesaloničanom 2:7, 8. „Lebo tajomstvo neprávosti už pôsobí, len ten, kto teraz prekáža, bude prekážať, dokiaľ nebude vzatý z cesty; a vtedy bude zjavený ten bezbožník,“ atď. A keď som prišiel k tomu textu, ó, ako jasne a slávne sa zjavila pravda! Tam to je! to je „ustavičné“! Nuž teda, čo má Pavol na mysli slovami „ten, kto teraz prekáža“, alebo zadržiava? Pod „človekom hriechu“ a „bezbožníkom“ sa rozumie pápežstvo. Nuž, čo je to, čo bráni tomu, aby sa pápežstvo zjavilo? No predsa pohanstvo; nuž potom „ustavičné“ musí znamenať pohanstvo.““ Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

V zázname je zachytené prozreteľnostné vedenie Millerovho štúdia tak ľudskými, ako aj božskými prostriedkami. Jeho starý priateľ naňho nalieval a myšlienky, ktoré k nemu prichádzali, boli hlasom anjela Gabriela, ktorého sestra Whiteová „riadok za riadkom“ označuje za anjela, ktorý Millera opakovane navštevoval. Sedem časov označuje za svoj prvý objav a potom 2 300 označuje za druhého svedka k siedmim časom, pretože obidve sa končili v roku 1843 (ako sa spočiatku domnieval). Tieto dve proroctvá sú jeho objavy alfa a omega a v rámci prorockého vzťahu k Millerovi označujú omyl, ktorý mal Samuel Snow napraviť posolstvom Polnočného volania, ktoré podnietilo „hnutie siedmeho mesiaca“. Hnutie Polnočného volania bolo „hnutím siedmeho mesiaca“ od chvíle, keď opustilo táborové zhromaždenie v Exetri, lebo označovalo príchod Pána na desiaty deň siedmeho mesiaca, ktorý v roku 1844 pripadol na 22. októbra.

Omyl, ktorý prináša zmocnenie druhého anjela, je predstavený Millerovým počiatočným chápaním, že sedem časov a 2 300 rokov sa spolu končia v roku 1843. V tomto úryvku je ďalším rozoberaným učením to, ako Miller dospel k určeniu Ríma ako symbolu, ktorý ustanovuje videnie. Učitelia adventistických dejín poukazujú na to, že všetky prorocké výklady Williama Millera boli založené na jeho identifikovaní dvoch pustošiacich mocností. Týmto dvoma pustošiacimi mocnosťami podľa jeho chápania boli pohanský a pápežský Rím a tieto dve mocnosti videl v 2. Tesaloničanom, keď dospel k porozumeniu, že „každodenná obet“ v knihe Daniel predstavuje pohanský Rím. Každý prorocký model, ktorý predložil Miller, o ktorom nás sestra Whiteová informuje, že ho anjeli opakovane navštevovali, bol založený na jeho chápaní, že Rím ustanovuje videnie. Každý jeden!

Od 31. decembra 2023 Lev z kmeňa Júdu odpečatuje Zjavenie Ježiša Krista. Od tohto okamihu sa začala základná skúška a dospela k svojmu záveru, keď 8. mája 2025 začal svoju vládu prvý pápež zo Spojených štátov. V tom okamihu sa začala chrámová skúška.

V nasledujúcom článku budeme v týchto veciach pokračovať a použijeme „250“ rokov ako svedectvo na potvrdenie nášho určenia, že základná skúška sa skončila so súčasným pápežom.